ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Παναγιώτης Μαυροειδής

- Καλημέρα
- Μαύρη μέρα θα έλεγα
- Τόσο πολύ;
- Ξύπνα, ο Τραμπ θα τα σαρώσει όλα, θα μας μαυρίσει τη ζωή
- Την ολόλευκη μυρωδάτη ζωή μας;
- Πλάκα κάνεις αλήθεια...
- Δηλαδή θα είναι πολύ χειρότερος από την Κλίντον, που ήταν άνθρωπος των τραπεζιτών, των πολέμων και των πολυεθνικών;
- Φυσικά και θα είναι πολύ χειρότερος**.** Τυφλός είσαι; Και μόνο το ξήλωμα αυτού του ασθενικού συστήματος υγείας θα έπρεπε να σε πείθει..
- Δεν έχεις άδικο όπως το θέτεις. Θα είναι χειρότερη...
- Πάλι καλά που το βλέπεις. Προς στιγμήν φοβήθηκα ότι θα με κουφάνεις, λέγοντας πως ο Τραμπ είναι γροθιά στο κατεστημένο και ότι θα βάλει φρένο στο νεοφιλελευθερισμό και την «παγκοσμιοποίηση».
- Έχεις αναμφίβολα χιούμορ φίλε μου. Ψάξε αλλού για αφελείς. Ο Τραμπ θα επιταχύνει τη νεοφιλελεύθερη στρατηγική χωρίς έλεος. Είδες ότι ξεκίνησε με την απαγόρευση προσλήψεων στο δημόσιο τομέα;
- Δόξα σοι ο θεός, το είδες.
- Μου τη δίνει ωστόσο, το γεγονός ότι τα νεοφιλελεύθερα καθίκια, παρουσιάζοντας τον όντως κατάμαυρο Τραμπ ως γεράκι, επιχειρούν να φαίνονται τα ίδια ως περιστέρια, προσδοκώντας να τρέχουμε πίσω τους. Και τρέχουμε ήδη. Σε βλέπω να τρέχεις...
- Δες την ωμή πραγματικότητα αγαπητέ: Τούτη η κυβέρνηση θα είναι η χειρότερη που υπήρξε ποτέ. Δε μπορεί να σε αφήνει αδιάφορο αυτό. Ή μήπως είναι μικρή αλλαγή στην καθημερινότητά μας η απαγόρευση κάλυψης των εξόδων των αμβλώσεων ή/και των ίδιων των αμβλώσεων; Επιστρέφουμε στο φασισμό του Μεσαίωνα, δεν το βλέπεις;
- Δεν αντιλέγω, μη συνεχίζεις. Υπερτονίζοντας θα έλεγα πως θα είναι κατά πολύ

χειρότερη από τη κυβέρνηση Ομπάμα και όλες τις άλλες προηγούμενες
- Παρά ταύτα, ο τόνος σου είναι επιφυλακτικός
- Απλά σκέπτομαι
- Ότι; Τι;
- Ποιος σου λέει αλήθεια ότι θα είναι όντως και η χειρότερη από την επόμενη κυβέρνηση; Ακόμη και αν αυτή θα είναι η κυβέρνηση μιας κάποιας Κλίντον...
- Που πάει να πει...
- Που πάει να πει ότι ο Τράμπ αντιπροσωπεύει σε αυτή τη φάση ένα ποιοτικό αντιδραστικό βήμα προς τη βαρβαρότητα, αλλά -αυτό θέλω να σου επισημάνω- δεν είναι ο ίδιος και η παρέα του το βήμα καθεαυτό. Είναι η σκιά του.
- Μπερδεμένα τα λες
- Πιθανόν. Θέλω να πω ότι είναι ένα βήμα προς τα πίσω και προς τα κάτω, στο πλαίσιο διαδοχικών βημάτων. Υπάρχουν προηγούμενα και επόμενα. Το σκαλοπάτι ή τα σκαλοπάτια που θα μας φτάσει ο Τραμπ δεν είναι τα τερματικά
- Λίγη ακόμη προσπάθεια...
- Είμαστε μπροστά σε ένα γενικότερο καθοδικό σπιράλ που αφορά την κοινωνική και πολιτική αντιδραστικοποίηση ενός συστήματος που σαπίζει και τρέφεται μόνο από τις σάρκες του για να μακροημερεύσει
- Χαρήκαμε φιλόσοφε...Θες να πεις ότι αυτό δεν αφορά παρά ελάχιστα το ποιος είναι ο Πρόεδρος;
- Δε μιλώ γενικά. Επιμένω συγκεκριμένα. Κοίταξε λίγο πίσω και πες μου. Μήπως αλήθεια, τις τελευταίες δεκαετίες τουλάχιστον κάθε κυβέρνηση στις ΗΠΑ δεν ήταν τελικά χειρότερη από την προηγούμενη; Ή, για να είμαι πιο ακριβής: Καμία κυβέρνηση δεν αναίρεσε ποτέ ολόκληρο το βήμα οπισθοδρόμησης που είχε κάνει η προηγούμενη.
- Αυτό δε σημαίνει ότι ήταν όλες ίδιες
- Φυσικά και δεν ήταν. Το βήμα προς τα πίσω του Ρήγκαν με το χτύπημα των συνδικάτων ήταν ας πούμε μεγάλο. Ή του Μπους με τον πόλεμο.
- Ενώ οι κυβερνήσεις των Δημοκρατικών;
- Μπορεί να έκαναν μικρότερα βήματα πίσω, κάποιες φορές εξίσου μεγάλα ή/και μεγαλύτερα, όπως το φόρτωμα από τον Ομπάμα των χρεών των τράπεζων το 2008 στην πλάτη όλης της κοινωνίας, τότε με τη μεγάλη κρίση.
- Σε αυτό δεν έχεις άδικο
- Ποτέ όμως δεν έκαναν μισό βήμα μπροστά. Συνήθως αντιπροσώπευαν τη σταθεροποίηση, την απόσβεση, των μεγάλων τομών των Ρεπουμπλικάνων
- Συνεπώς;
- Ηθικό δίδαγμα δεν έχω. Αλλά νομίζω ότι αυτό το καθοδικό σπιράλ πρέπει να δούμε. Με τα μάτια της κάθε Κλίντον (ή και του Σάντερς τολμώ να σου πω), δε μπορούμε να το

δούμε. Διότι κατεβαίνουμε μαζί τους προς τα κάτω. Χωρίς σημείο αναφοράς

- Ακόμη και έτσι, μάλλον έτσι είναι, προτιμώ το μικρότερο κακό
- Προτιμάς το κακό από το χειρότερο θέλεις να πεις
- Έχει μεγάλη διαφορά; Παίζεις με τις λέξεις αγαπητέ μου
- Θέλω να πω, η ουσία είναι ότι διαλέγεις το κακό. Εσύ το πασαλείφεις για να μη το παραδεχτείς
- Διαλέγω από ότι υπάρχει.
- Όχι ακριβώς. Διαλέγεις από ότι βάζουν μπροστά σου. Εσύ απλά λείπεις. Το ζήτημα είναι να δημιουργήσουμε δεδομένα και επιλογές. Και αυτό στις ΗΠΑ ειδικά το έχουμε ξεχάσει εδώ και αιώνες τρέχοντας πίσω από τα διάφορα γαϊδουράκια...
- Μήπως να ξηλώσουμε τον Τραμπ για αρχή, γεμίζοντας δρόμους και πλατείες;
- Ούτε λόγος! Όχι όμως υφαίνοντας ξανά τον ίδιο ιστό μιας αράχνης που μας καταπίνει όλο και βαθύτερα. Μπορούμε να βγούμε έξω από αυτό τον ιστό.
- Καλημέρα λοιπόν